

מחשבות בזמן ההלויה

הכתי, הכתי קשה מידי הגורל. עוד לא הגליד הפצע, וגם לא יגליב לעולם להיות אב שכול, והנה הנחית עלי הגורל מהלומה חדשה - להיות אלמן.

האם כל-כך הרבה חטאתי שכה מיסר אותי הגורל? או שזה סתם אכזריות עורת שאין הדמיון יכול לתפוס? את זה???

מלוא אני את טובה ומלוות אותי המחשבות מהזמן שהייתי על ידה בבית-החולים. קשה להמצא על יד האיש הקרוב לך ביותר ברגעים של גסיסה ולהיות חסר-אונים וחסר-יכולת לעזור.

טובה, לפי אופיה, שלושה ימים לחמה עם המוח ולא רצחה להכנע. היו רגעים שנדמה היה, אולי תצא מזה, אבל לבסוף הכריע אותה המות האכזר. קשה היה לראות את הספול האחרון והבדיקה האחרונה של הרופא בשביל לקבוע את המות, ממש להזדעזע. התמונה הזאת מלוא ותלוא אותי כל חיי. אינני יודע איך ומתי אוכל להשתחרר מהתמונה הזאת.

ופו צנו השאלה שאין עליה תשובה:

למה? למה?